

Стара-планина.

Юнакъ на гора продума:
 — Майчице, Стара-планино,
 Тъмна висока рудино,
 Що си безъ листи, безъ шума
 Отъ день Кръстовдень до днеска?
 Дали си болна лежала
 Отъ болестъ, майко, отъ треска?
 Що не си прела, тъкала,
 Та си безъ рухо остала?
 Гора юнаку говори:
 — Тежка ме дрѣмка обори,
 Не съмъ азъ болна лежала
 Отъ болестъ, сине, отъ треска,
 Та съмъ безъ рухо остала
 Отъ день Кръстовдень до днеска.
 Зимни ми вихри повѣха,
 Триста мъгли ми довѣха.
 Бѣли ме преспи покриха,
 Покриха и вледениха,
 Птици на югъ отлетѣха,
 Буйни потоци замрѣха...

Но ела на день Гергьовдень,
 Гергьовдень и по Петровдень,
 Погледай доли, рѣтлини,
 Върхове още падини: